

Nhận Định của Diễn Đàn Việt Nam 21 về 50 năm sau biến cố 30.04.1975

I. Chiếm miền Nam

30.04.1975: Việt Nam Cộng Hoà bị thôn tính, kết thúc cuộc nội chiến hai mươi năm đầy tang thương và đổ nát do Đảng Cộng Sản Việt Nam (ĐCS) miền Bắc phát động.

Dù phải đối diện với một tương lai mù mịt, người dân Việt Nam cố gắng nuôi hi vọng sự thống nhất sẽ cho dân tộc cơ hội chung tay xây dựng lại đất nước. Nhưng hi vọng này đã chỉ là ảo tưởng vì ĐCS đã không chấp nhận con đường hoà giải dân tộc mà chọn cho mình một lối đi riêng.

II. Trả thù dân tộc

Say men chiến thắng và được thúc đẩy bởi ý thức hệ cộng sản, ĐCS, thay vì thực hiện một cuộc hoà giải cần thiết, đã chủ trương một cuộc trả thù như chưa từng có trong lịch sử dân tộc. Hàng chục ngàn quân, dân, cán, chính của miền Nam bị lừa vào các trại tù „cải tạo“, kéo lê tám thân tàn hàng chục năm, thậm chí nhiều người còn phải bỏ xác nơi đây. Thân nhân gia đình họ trong các thành thị bị cướp nhà và đuổi đi tới những vùng đất hoang gọi là „kinh tế mới“. Con cái họ bị chặn đường học vấn. Các thương phế binh miền Nam bị loại ra ngoài lề xã hội. Hậu ý của ĐCS là loại bỏ đi một số thành phần dân tộc.

Không những người sống bị trả thù mà những người chết thuộc các thành phần trên cũng bị hành hạ. Mộ phần của họ không được sửa sang hoặc bị phá bỏ và thân nhân của họ cũng bị phân biệt đối xử.

Sài Gòn và những làng xã trọng điểm ở miền Nam bị đổi tên; nền văn học nghệ thuật thời VNCH bị thu đốt; tất cả với hiềm ý tẩy xoá đi một phần kí ức của người dân miền Nam.

Qua các đợt đổi tiền và „đánh tư sản mại bản“ tài sản của người dân miền Nam bị trán lột. Hậu quả là hàng triệu người đã phải liêu thân bỏ